



BRUSSELS ALUMNI



PB-PP
BELGIE(N)-BELGIQUE

driemaandelijks
8ste jaargang nr. 2
april - juni 2019
ISSN 2294-7639
P913673
Afgiftekantoor
1099 Brussel X

BAM!



Mogelijk je
laatste BAM!
Zie pagina 14

WE ZWAaidEN 2018 UIT IN GOED GEZELSCHAP

INHOUD

- 2-3 We zwaaiden 2018 uit
- 4 Voorwoord
- 5-6 Activiteiten
- 7-9 Redelijk denken over levenseinde
- 10-12 Terugdenken aan Hubert Dethier
- 13 Tho werkt eraan
- 14 De BAM! blijven ontvangen?
- 15 Galabal 50 jaar VUB

COLOFON

Redactie: Jan De Grootte, Jana Peeters,
Maya Richard, Jim Van Leemput, Tho,
Vincent Punie

Met dank aan dr. Jacques Germeaux en Jan
Lampo voor hun gewaardeerde bijdragen.

V.U.: Geert Royemans, Triomflaan 40,
1160 Oudergem



Nieuwjaarsreceptie in het Vrijzinnig Ontmoetingscentrum Vilvoorde



Nationale nieuwjaarsreceptie deMens.nu en OSB aan de VUB



Nieuwjaarsreceptie in het Vrijzinnig Punt Hasselt



Nieuwjaarsreceptie in het Vrijzinnig Antwerps Trefpunt Out of a Box (@ Guy Kleinblatt)



Nieuwjaarsreceptie in de HOWEST turnzaal van Brugge

Beste BAM-lezers,

We zijn er weer. De OSB brengt weer een stukje Alma Mater naar jullie brievenbus, in de hoop de warme band die er tussen de oud-student en de VUB bestaat warm te houden.

Als OSB willen wij de humanistische waarden van onze universiteit immers blijven beleven en uitdragen. Humanisten, en de vrijzinnige humanisten al zeker, hebben daarbij geen gemakkelijke taak. We zoeken het maatschappelijke debat op en schuwen de controverserale niet. Wij kunnen en zullen ons namelijk niet onderwerpen.

Niettemin hebben sommige lezers er ons op attent gemaakt dat een bepaald satirisch stuk (Daag en tot nooit meer!) uit onze vorige BAM! wel eens verkeerd begrepen zou kunnen worden. De auteur van dit stuk heeft inderdaad geprobeerd (en hij is er ook in geslaagd) om de lezer op het verkeerde been te zetten, tot op het punt dat sommigen zich wat onbehaaglijk voelden bij het lezen van deze ecologisch geïnspireerde satire.

Als redactie nemen wij het dan ook op ons om in te toekomst telkens duidelijk te stellen dat het om satire gaat. De BAM! is er namelijk voor alle oud-studenten, die erop moeten kunnen bouwen dat de VUB, en bij uitbreiding de OSB, nog steeds een onverzettelijke baken van licht is, waar geen onderwerp geschuwd wordt, doch steeds met respect en inzet voor de menselijke waardigheid.

Wij wensen jullie dan ook van ganser harte veel leesplezier!

De BAM!-redactieraad



attentia

feeling good works great

MOORE STEPHENS

Accountancy



BEGINNEN na je studies

Alles wat je moet weten over administratie na het afstuderen
www.osb.be

- 7 mei** Social Media Awareness
- 8 mei** Belastingen
- 14 mei** Arbeidsovereenkomsten
- 15 mei** Solliciteren: van cv tot contract

VUB-campus Etterbeek
Promotiezaal (D2.01)
Telkens van 18u30-20u30



Deelname: kosteloos - inschrijven: info@osb.be

04/05 & 05/05 – Tour de Geuze



De OSB legt traditiegetrouw een bus in om onbezorgd de beste brouwerijen en stekereien in het Pajottenland te bezoeken tijdens de Tour de Geuze. Ben jij fan van geuze, lambiek of (ouwe) kriek? Wil je een of twee dagen genieten van een van de beste en meest authentieke producten die ons land te bieden heeft? Kom dan zeker mee!

Vertrekpunten: Gebouw M, VUB-campus Etterbeek, Pleinlaan 2, 1050 Elsene (zaterdag: 9u50, zondag: 8u50) + Bushalte naast UZ, VUB-campus Jette, Laarbeeklaan 103, 1090 Jette (zaterdag: 10u20, zondag: 9u20)

Deelname bedraagt € 15 voor een dag, € 25 voor het weekend

Woensdag 08/05, 17u – VUB Afterwork



Keer terug naar de campus voor deze afterworkdrink op het vernieuwde terras van 't Complex. OSB is ook aanwezig!

Locatie: 't Complex, VUB-campus Etterbeek, Pleinlaan 2, 1050 Elsene
Inschrijven is niet nodig.

Zaterdag 11/05, 20u – Cactus



Een pianist en een psycholoog ontmoeten elkaar. Dit is een verhaal over relaties, liefde, vriendschap en persoonlijke ontwikkeling; over hoe mensen in het leven staan en met elkaar omgaan. Tegelijk wordt je als toeschouwer uitgenodigd in de spiegel te kijken. Een mengeling van poëzie, muziek en humor.

Locatie: Vrijzinnig Punt, A. Rodenbachstraat 18, 3500 Hasselt
Deelname is kosteloos voor leden, € 3 voor niet-leden

16/05 & 17/05, 19u30 – Grease (VUB Musical)



De studenten van VUB Musical zetten weer een onsterfelijke musical op de planken van Aula Q. Dit jaar kozen ze voor het legendarische Grease. Haal die haarlak maar boven, smeer die stemmen en kom kijken! *Greased Lightnin'!*

Locatie: Aula Q, VUB-campus Etterbeek, Pleinlaan 2, 1050 Elsene
Tickets kosten € 4 en kunnen besteld worden via tickets.vubmusical@gmail.com.
De voorstellingen zijn in het Engels.

Vrijdag 24/05, 11u30 – Verbeke Foundation (i.s.m. UPV)



In de voormalige loodsen van hun transportbedrijf richtten kunstverzamelaars Geert en Carla Verbeke-Lens in 2007 een centrum voor hedendaagse kunst in. De Verbeke Foundation kiest resoluut voor een symbiose van cultuur, natuur en ecologie. Een gids maakt je wegwijz, nadien kan je je zelf over de altijd evoluerende collectie verbazen.

Locatie: Verbeke Foundation, Westakker, 9190 Kemzeke
Deelname bedraagt € 16 voor OSB-leden, inschrijven kan via upv.vub.ac.be.

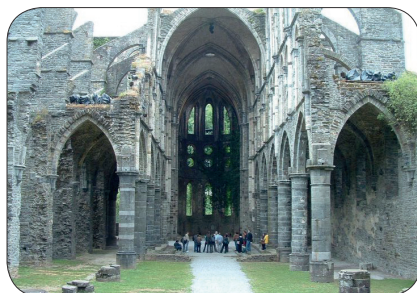
Inschrijven: www.osb.be – info@osb.be – 02/644 64 60



Zaterdag 25/05, 10u – Bezoekerscentrum Jules Destrooper

Met een gids wandelen we door de rijke geschiedenis van Jules Destrooper en kom je te weten hoe de wereldberoemde koekjes uit West-Vlaanderen precies gebakken worden, van oude familierecepten tot de huidige productieprocessen. Natuurlijk krijgen we ook de gelegenheid om het koekjesgamma uitgebreid te proeven.

Locatie: Bezoekerscentrum Jules Destrooper, Gravestraat 5, 8647 Lo
Deelname bedraagt € 3 voor leden, € 7 voor niet-leden



Zaterdag 08/06, 14u – Abdij van Villers

Ontdek samen met een gids de imposante ruïnes van de Abdij van Villers, een opmerkelijk goed bewaard gebleven oude cisterciënzerabdij. Bijna 900 jaar geschiedenis, ingekapseld in het groen in het hart van Waals-Brabant... Bekomen kan tijdens het aansluitende bezoek aan de microbrouwerij met bierproeverij.

Locatie: Abdij van Villers, Rue De L'Abbaye 55, 1495 Villers-La-Ville
Deelname bedraagt € 20 voor leden, € 25 voor niet-leden

Inschrijven: www.osb.be – info@osb.be – 02/644 64 60

Vrijwilligersvacature



De BAM! werft aan: grafisch talent (M/V/X)

Ben je geboeid door lay-out en communicatie? Zou je graag ervaring opdoen in het vormgeven van een magazine? Wil je je vaardigheden ten dienste stellen van een bruisende vereniging en wil je bovendien deel uitmaken van een tof vrijwilligersteam?

Dat kan! De Oudstudentenbond VUB is namelijk op zoek naar enthousiast grafisch talent voor het magazine dat je nu in handen hebt. Specifiek zoeken we iemand met kennis van Adobe InDesign of een ander grafisch programma om onze artikels, interviews en andere content mee vorm te geven.

Je komt terecht binnen een team van vrijwilligers met wie je samen aan de slag gaat. Daarnaast mag je rekenen op de ondersteuning van de twee OSB-stafmedewerkers, die je met raad en daad bijstaan. Het is onze missie om een professioneel magazine te ontwikkelen voor de alumni van de VUB.

Heb je interesse of vragen? We nodigen je graag uit voor een vrijblijvend gesprek. Neem gerust contact met ons met Vincent of Marloes via info@osb.be of 02 644 64 60.



REDELIJK DENKEN OVER LEVEN- EINDE

We namen onlangs afscheid van één van de grootste vrijzinnige intellectuelen van onze tijd. Etienne Vermeersch was sinds de jaren 80 een belangrijk opiniemaker over ethische kwesties zoals euthanasie. Na zijn overlijden kunnen we enkel vaststellen dat zonder de inzet van hem en vele anderen de euthanasiewetgeving in België er heel anders zou uitzien. Ondanks het reeds geleverde werk blijft het noodzakelijk om het maatschappelijk debat rond euthanasie open te trekken en te pleiten voor een goed kader om binnen te functioneren. Om aan good medical practice te doen worden regelmatig denkoefeningen gemaakt zodat patiënten de best mogelijke zorg kunnen krijgen, ook in hun laatste levensfase. We spreken met Dr. Germeaux die zich inzette voor een protocol dat het omgaan met DNR (Do Not Reanimate)-codes en voorafgaande zorgplanning in het Ziekenhuis Oost-Limburg (ZOL) moet optimaliseren.

Wat maakt dat u zich wil inzetten voor een betere regelgeving rond euthanasie en palliatieve zorg?

Ik vind het erg belangrijk om me hiervoor in te zetten vanuit mijn maatschappelijke en politieke betrokkenheid. Maatschappelijk gezien word ik als arts regelmatig geconfronteerd met het overlijden van een patiënt. We zijn misschien opgeleid om het medisch proces in goede banen te leiden, maar daarom niet om het stervensproces te begeleiden. Ik vind het erg belangrijk om hier op een verantwoorde manier mee om te gaan zodat de patiënt de zorg krijgt die hij nodig heeft, ook in zijn laatste levensfase. Daarnaast was ik in 2001 op politiek vlak betrokken bij de commissie voor volksgezondheid en justitie. In deze periode werd een tweede lezing doorgevoerd van het wetsontwerp rond euthanasie en palliatieve zorg. Hiermee konden we dubbelzinnigheden en dualiteiten beter toelichten, want er was nog vaak sprake van grijze zones en een willekeur aan interpretaties. Vanuit beide hoedanigheden werd ik steeds geconfronteerd met hiaten in de regelgeving. Begrijp me niet verkeerd, op veel vlakken is België een voortrekker in dit verhaal, maar we missen nog vaak een goede structuur om binnen te bewegen. Dit gaat bijvoorbeeld over de regelgeving rond personen met dementie, minderjarigen, maar ook hulp bij zelfdoding of de omgang met palliatieve sedatie en DNR-codes.

Hoewel het elke keer een moeilijk en emotioneel gegeven blijft, is het ook een rustig en mooi moment.

Wat zijn uw persoonlijke ervaringen bij de ondersteuning van patiënten met een euthanasieaanvraag?

Aan het begin van mijn carrière werd ik met een aantal situaties geconfronteerd die me enorm hebben aangegrepen. Zo was er een voetballer met een gezichtstumor die ontzettend veel pijn leed en euthanasie wilde. Hij vroeg me: "Dokter, als je me niet kan genezen, kan je me dan wel helpen sterven?". Ik voelde me een lafaard. Ik kon op dat moment niets doen omdat de wet het me niet toeliet. We hebben hem moeten sederen en drie maanden later is hij overleden. Maar hoe... Weg van alle respect voor zijn leven. Er bleef nog maar de helft van zijn lichaam over waar hij als topsporter zijn hele carrière aan had gewerkt. Hierdoor ben ik anders naar euthanasie gaan kijken.

Ik heb mijn eerste patiënt met de uitvoering van euthanasie begeleid in 2008. Inmiddels heb ik een tiental personen opgevolgd doorheen hun euthanasieproces. Hoewel het elke keer een moeilijk en emotioneel gegeven blijft, is het ook een rustig en mooi moment. Dat raakt iedereen. De week na de euthanasie-uitvoering komt de familie bijna altijd even langs om me persoonlijk een hand te geven.

Zijn er nog ethische spanningen rond euthanasie?

Er zijn nog veel spanningen, zowel bij het algemene publiek als bij artsen. Bij artsen gaat het vooral om therapeutische hardnekkigheid, het halsstarrig in leven willen houden van een patiënt. Daarnaast speelt er soms ook een soort angst/onbekendheid van de procedure en alle aspecten van euthanasie. We evolueren gelukkig van een sterk curatieve benadering naar een behandeling gericht op zorg. Dat is iets dat in de geest van de mensen, maar ook in die van de artsen, moet rijpen. Ik merk nog veel spanningen bij artsen en specialisten die geen euthanasie willen uitvoeren omdat ze een patiënt niet nauw hebben kunnen opvolgen. Hier heb ik als arts alle begrip voor. Wij hebben immers ook onze grenzen. Daarom zou ik persoonlijk geen euthanasie uitvoeren bij patiënten die ik niet van dichtbij kan opvolgen. Het gaat over een proces van meerdere maanden waarbij je een volledig zicht hebt op het dossier, de wensen van de patiënt, de familie en eventuele gevoeligheden. Ik wil alle facetten van het dossier bekijken, het is een groeiproces dat ik samen met hen wil doorgaan.

Wat was de aanleiding om aan de slag te gaan met een protocol voor het ZOL?

De aanzet om aan een protocol te werken waren de verschillende confrontaties en klachten bij euthanasieaanvragen in het ziekenhuis. Het ging dan vaak over personen met een wilsverklaring, waar uiteindelijk niet naar gehandeld werd. Het waren voor mij eerder cowboyverhalen, tot ik er zelf mee geconfronteerd werd via een patiënt die ik goed kende. Een persoon die, ondanks alle documenten, werd onderworpen aan palliatieve sedatie, omdat de euthanasieprocedure te lang zou duren. Het toeval wilde dat enkele weken later aan een andere patiënt, zonder overleg met de familie of mezelf als huisarts, een DNR-code 2 werd toegewezen. Deze code geeft aan dat de patiënt geen reanimatie of ingrijpende behandelingen meer wenst, enkel nog comfortbehandeling.

Hierop heb ik een klacht ingediend en heb ik me samen met de directeur van het ZOL, de voorzitter van de huisartsenkring en de voorzitter van het ethisch comité over deze materie gebogen. We zijn op zoek gegaan naar een manier om zorgvuldig om te gaan met de DNR-codes. Op die manier wilden we tegemoetkomen aan de medische vraag, maar ook aan de zorgverwachting van de patiënt en zijn familie. Het resultaat hiervan was een formulier vroegtijdige zorgplanning dat momenteel in het ZOL gebruikt wordt.

Er zijn nog veel spanningen, zowel bij het algemene publiek als bij artsen.

Hiermee heeft u een belangrijke stap gezet in de richting van een gedragen regelgeving rond euthanasie. Wat zijn voor u nog belangrijke stappen die gezet moeten worden?

Bij de hiaten die ik in de eerste vraag benoemde vind ik enerzijds dementie een belangrijk werkpunt. Het probleem rond dementie valt en staat bij een goede omschrijving van de aandoening. Ik ben van mening dat dementie gecategoriseerd moet worden als een fysieke ziekte. Als je dementie niet als mentale ziekte beschouwt moet je ook niet bepalen in welke fase men wel of niet wilsbekwaam is. Nu is dit nog een erg grijze zone. Men kan bijvoorbeeld in fase twee nog heel wat heldere momenten hebben. Onze kennis rond dementie is vooruitgegaan, maar er zijn veel dingen die we nog niet weten. We moeten het uit het zuiver psychisch kader halen.

Anderzijds wil ik me graag blijven inzetten voor een goede omgang met DNR-codes. Met bepaalde codes wordt veel te soepel omgegaan, terwijl men buitensporig restrictief is met een vraag naar euthanasie. Men valt nog te vaak terug op het palliatief sederen, zelfs wanneer dit niet de vraag is van de patiënt. Je kan het zien als een verborgen vorm van euthanasie omdat hier minder emotionele weerstand tegenover staat. Een goede registratie van palliatieve sedatie lijkt me daarom onmisbaar. Tenslotte vind ik het belangrijk om een arts te verplichten tot doorverwijzing wanneer deze om persoonlijke redenen de uitvoering van euthanasie weigert. Deontologisch gezien zou dit reeds moeten gebeuren, maar praktisch gezien blijft het nog vaak flou. Er moet een vaste regel zijn en dat kan.

Ik wil me blijven inzetten voor een goede omgang met DNR-codes.

Staat u positief tegenover de richting die we uitgaan?

Ik ben optimistisch dat er een goed kader komt om binnen te werken. Er beweegt enorm veel. Als je ziet wat een verandering er is bij de populatie en bij het artsenkorps... Een wereld van verschil. Toch wil ik nog graag een oproep doen om niet te ver te gaan. Euthanasie mag geen vanzelfsprekendheid worden. Veel mensen willen hun familie niet laten afzien, of willen zelf sterven en komen met die vraag naar je toe. De empathie voor een mens is belangrijk, maar we moeten het redelijk denken voorop stellen. Als je zorg wil verstrekken uit medelijden, zoek dan een andere job. Je moet als arts het hoofd koel houden, kritisch blijven denken en zonder dogma's naar de situatie kijken. Om me hieraan te helpen herinneren hangt de leuze van Poincaré "Het denken mag zich aan niets onderwerpen, behalve aan de feiten zelf" in mijn woning. Ik moet me kunnen verantwoorden aan een wetenschappelijke tekst, alleen dan kan ik aan good medical practice doen."

Jana Peeters
Raadslid OSB

Om zowel artsen als de algemene populatie beter te informeren en te ondersteunen in vragen rond het levenseinde, is er in Limburg recent een aanzet gegeven tot oprichting van LEIF Limburg, onder de koepel van LEIF vzw. LEIF Limburg zal tot doel hebben om professionals en patiënten bij te staan in de zorg rond het levenseinde in zijn geheel, zowel inzake het proces rond beslissingen omtrent levenseinde alsook praktisch, waar nodig, rond uitvoering. In dit kader staat informatieverstrekking voorop, waarbij iedere levensbeschouwing wordt gerespecteerd. LEIF Limburg is gegroeid vanuit vragen in zowel eerste en tweede lijn, alsook vanuit patiënten.





TERUGDENKEN AAN HUBERT DETHIER

Door Jan Lampo

Artikel verschenen op de website van het Humanistisch Verbond

Hubert Dethier. De beminlijke, overwerkte prof met zijn piepklein kantoortje in gebouw C van de Campus Etterbeek van de Vrije Universiteit Brussel. De man die even meesterlijk over film doceerde als over ethiek of middeleeuwse filosofie. En dat niet alleen in Brussel, maar ook in Amsterdam.

Hubert Dethier was voor duizenden studenten 'de' patron van de sectie Wijsbegeerte. Ondanks de bijzonder smalle gangen in gebouw C en de brutalistische betonarchitectuur van de campus was er niet genoeg geld om de zware last van al die vakken te verdelen over meer schouders. Ik kan mij voorstellen dat Hubert daaronder heeft geleden, maar het deed nooit iets af aan het enthousiasme waarmee hij les gaf. Hij deed dat briljant – een geboren lesgever was hij. Hubert was niet exclusief 'opgegroeid' in de ivoren toren van de academische wereld, maar had de knepen van het vak nog onder de knie gekregen in het middelbaar onderwijs.

Een geboren docent. Een orator didacticus. Maar heel toegankelijk voor zijn studenten. Zo empathisch en betrokken dat sommigen daar in de loop der tijden ongetwijfeld misbruik van hebben gemaakt. Ook strebers en andere arrivisten beginnen hun loopbaan als student. Maar an-

deren, vele anderen, werden door Hubert gerustgesteld en gesterkt – 'empowered', zoals we nu zeggen. Hubert steunde en stimuleerde.

Ik heb geschiedenis gestudeerd, geen filosofie. Zo komt het dat ik bij Hubert maar één vak volgde: middeleeuwse wijsbegeerte. Averroës en de leer van de Dubbele Waarheid – een eye opener, zeker in een land waar men toen de hele intellectuele geschiedenis voor Luther nog probeerde te herleiden tot Thomas van Aquino. Toen ik aan mijn thesis over ketterij begon, ontloopte Hubert zich dan ook tot begeesterde en begeesterende 'tweede lezer'.

Hij sprak weleens over mijn vader. Dat vond ik niet zo leuk, omdat geen enkele zoon van twee- of drieëntwintig graag te veel over zijn vader hoort. Tegelijk verbaasde het me, omdat ik me er zeer van bewust was dat (vooral) 'nieuwe' linksen en vrijzinnigen mijn pa sinds de jaren 1960 hadden weggezet als oude krokodil en tjevenvriend.

Later kwam Hubert opnieuw persoonlijk met mijn vader in contact. Er ontstond of herleefde een diepe vriendschap, gebaseerd op hun beider ondogmatische en speculatieve natuur. Die – tot spijt van wie het niet graag leest – ook bij vader Lampo op een fundamentele en onwrikbare vrij-

“HUBERT DETHIER WAS VOOR DUIZENDEN STUDENTEN ‘DE’ PATRON VAN DE SECTIE WIJSBEGEERTE.”

zinnigheid was gebaseerd. Hubert en Hubert waren elkaars broeder.

Mijn vader was toen al in de zeventig. Ik weet dat de affectie van zijn jongere naamgenoot heel veel voor hem betekend heeft. Daar zal ik de ‘jongere’ Hubert altijd dankbaar voor blijven. En natuurlijk ook voor het feit dat hij voor Pa Lampo de weg naar de Prijs van het Vrijzinnig Humanisme (2003) effende. De trofee die daarbij hoort, een loodzware (!) koperen vlam, staat op een prominente plaats in mijn boekenkast. Ik heb hem zelf niet verdiend, maar ernaar kijken is een daad van herinnering – nu ook aan Hubert Dethier.

In 2002 had ik het voorrecht om met Hubert op reis te gaan. Niet met hem alleen, maar met een hele groep die later de harde kern van het Hubert Lampo Genootschap zou vormen. We gingen naar Zuidwest-Frankrijk, het land van de katharen, waar zich ook het dorpje Rennes-le-Château bevindt.

Rennes-le-Château speelt een cen-

trale rol in een intussen wereldberoemde mystificatie. De pastoor van het dorp, de abbé Saunière, zou er omstreeks de vorige eeuwwisseling de schat van de Visigoten hebben gevonden. Mijn vader gebruikte dat gegeven voor zijn roman *De geheime Academie*, niet vermoedend dat dezelfde stof enkele jaren later ook aan bod zou komen in Dan Browns bestseller *The Da Vinci Code*. *De Geheime Academie* is een beter boek, maar dat terzijde.

Rennes-le-Château is al decennia een bedevaartsoord voor aanhangers van ‘alternatieve’ waarheden en complottheorieën. De inwoners hebben o.m. meegemaakt hoe een enthousiasteling, die hoopte zelf nog een deel van de schat van de Visigoten op te duikelen, er een huis huurde, de waterput in de tuin uitgroef en toen dat niets opleverde, zijn toevlucht nam tot dynamiet om verder in de rotsbodemplaat door te dringen. Zo komt het dat ze een beetje schichtig werden. Het was dan ook ten strengste verboden te picknicken op het gras bij het dorpsplein.

Laat dat nu uitgerekend zijn wat mijn reisgenoten wilden doen. Wie zou hen tegenhouden? Ik had er geen goed gevoel bij, maar legde me neer bij de meerderheid. We zaten nog maar net onze baguette te verorberen, toen een verontwaardigde meneer op ons afstormde. Hij bleek de burgemeester van Rennes-le-Château te zijn en maande ons in niet mis te verstane termen aan zijn gazon te ontruimen.

Hubert Dethier – hij droeg een ietwat Van Goghachtige strohoed – stond recht. In volzinnen die uit Victor Hugo leken te komen, verontschuldigde hij zich voor ons gedrag, maar voegde er meteen aan toe dat wij ‘schrijvers en filosofen’ waren, helemaal uit België, die uit oprechte interesse naar het dorp waren gekomen.

De burgemeester was zo onder de indruk dat wij mochten blijven zitten en dat hij buigend afscheid nam van Hubert en van ons. Dit maar om te zeggen dat Hubert, net door zijn inlevingsvermogen, in staat was tot een stukje subliem theater waarvan zijn



Foto Hubert Dethier: © Johan Swinnen

tegenstander geen seconde de ironie aanvoelde. Hubert was ook de man die mij (en vele anderen met mij) deed kennismaken met een bizar meesterwerk als *L'année dernière à Marienbad* van Alain Resnais, naar een scenario van Alain Robbe-Grillet, een film die mijn kijk op de wereld en op de kunst zeker een duwtje heeft gegeven.

Ten slotte – en daar wil ik ook graag aan herinneren – was Hubert een toegewijde, bezorgde vriend én de promotor van mijn betreurde vriendin Daniëlle Girardin, die in 1993 op straat in Antwerpen werd vermoord. Toen ik hem in dat verband interviewde voor mijn boek *De Campusmoorden* vertelde hij me dat hij Daniëlle min of meer als een opvolgster zag. Het heeft niet mogen zijn.

Daniëlle en Hubert en Hubert. Als er een hiernamaals voor speculatieve goddelozen bestaat, hoop ik dat ze daar aan een tafeltje samen zitten te discussiëren. Maar ja, voor goddelozen is er geen hiernamaals. Jammer maar helaas.

Hubert wist dat op het zijn het niet-zijn volgt en dat men daar niet bang voor moet zijn. Maar zolang ik leef, zal ik met achting en vriendschap aan hem denken. Mijn lieve, betreurde maître à penser.



Oneindigheid

Tijd. Een begrip dat we hebben verkregen dankzij de verviervoudiging van de omvang van onze hersenen de laatste tweeënhalf miljoen jaar. Of dat las ik toch ergens. Tijd stelt ons in staat om een begin en een eind te bepalen. Tijd doet wat hij wil, maar is tegelijkertijd geketend aan atoomklokken en zandlopers en flik flaks. Sommige tijd is kort en licht, andere tijd is dan weer ontzettend lang en zwaar. En heel erg soms, in het ergste geval, verdwijnt tijd gewoon en rest er niets dan de oneindigheid zelf. Laat dat nu precies zijn wat ik onlangs meemaakte.

Het is februari. We zijn in een huiskamer die niet de mijne is. Vijftien mensen schuifelen wat rond een feestelijk gedekte tafel die zowat de volledige ruimte inpalmt en de open haard zet z'n beste beentje voor. Alsof februari al niet warm genoeg was. Na tien minuten voel ik me als een traag gegaard ribstuk dat op vakantie is in de Sahel. Om te vermijden dat ik eindig als een menselijke rozijn, gelegen in een hoopje kleren en de schabouwelijke staat van m'n onderbroek onthullend, gaan mijn ogen op zoek naar een lekker aperitiefje. Het is ten slotte feest.

In de keuken staan pitchers water voor de kinderen. Er liggen aardbeien in. Aardbeien in februari smaken naar water, dus dat is een uitstekende combinatie. Ik verplaats me naar een hoek waar ik een beter zicht heb en kom per abuis naast mijn schoonmoeder terecht. Plots, alsof het finale radertje geplaatst werd, komt alles in een stroomversnelling. Het organiserend koppel heeft een aankondiging. Ik zie nog pitchers. Met mango! Munt! Citroen! Wat is hier gaande? Kapitein... Admiraal... Facebookposts die ik genegeerd had komen pijnlijk helder voor m'n geestesoog... *Je slaap zal drastisch verbeteren!* Vanuit de verte hoor ik "Bedankt allemaal om hier te zijn voor de verjaardag van onze jongste! Wij doen mee aan Tournée Minérale, dus vanavond drinken we water...". Ik ben al lang gestopt met luisteren. Door een waas zie ik m'n schoonmoeder tegen me praten, praten, oneindig lang praten...

Ik geef Landerke volgend jaar een karton Kalamundi van vijf liter voor z'n negende verjaardag.

Tho (losjes gebaseerd op 1q84 van Haruki Murakami)



#TRASHTAG: DE NIEUWSTE INTERNETHYPE IN 4 STAPPEN



STAP 1: ZOEK EEN ERG VERVUILDE PLEK. EN POST EEN FOTO OP INSTAGRAM



STAP 2: RUIM ALLES OP EN POST EEN FOTO (SHIRT OPTIONEEL)



STAP 3: CONTACTEER EEN GESPECIALISEERDE OPHALDIENST ...



STAP 4: ... ZO KUNNEN ANDEREN OOK LEKKER MEEDOEN MET DE HYPE

Disclaimer: De auteur z'n hart bloedt bij de beelden van kindjes die werken op vuilnisbelten. Dit is echter het gevolg van een falend afvalbeleid. Niet enkel in Zuid-Oost-Azië, maar wereldwijd worden er dagelijks tonnen afval verbrand, begraven of in zee gedumpt. Dat is wat de auteur wil aanklagen met deze cartoon. Dat, en het feit dat internetpunten scoren debiel is.

DE BAM! BLIJVEN ONTVANGEN? VERLENG DAN NU JE LIDMAATSCHAP!

De Oudstudentenbond is dé alumnivereniging van de VUB. Jaarlijks organiseren wij tal van interessante activiteiten. Voor een volledig overzicht kan je op onze website kijken. Er is altijd wel iets te doen in jouw buurt.

Welke voordelen biedt het OSB-lidmaatschap?

- Je blijft op de hoogte van het reilen en zeilen van de OSB en de VUB, via post en via mail.
- Je ontvangt driemaandelijks het ledenmagazine BAM! met interviews, columns en ons activiteiten aanbod.
- Je neemt aan ledentarief deel aan OSB-activiteiten.
- Je eet aan studententarief in het VUB-restaurant en blijft gebruik maken van de VUB-faciliteiten.
- Dankzij jouw bijdrage kan de OSB investeren in sociale en maatschappelijke projecten (studieleningen, beurzen,...).

Prijzen lidmaatschap

- Afgestudeerd in 2018 of 2019* gratis
- Afgestudeerd in 2017* 15 euro
- Afgestudeerd voor 2017 35 euro
- Partnerlidmaatschap (twee leden met eenzelfde domicilie) 55 euro

* enkel geldig bij de eerste promotie

Je kan vrijblijvend kiezen om een van onze partners te steunen met een extra bijdrage:

- Studiekring Vrij Onderzoek (VO) + 2,50 euro
- Union des Anciens Etudiants de l'ULB (UAE) + 7,50 euro

Rekeningnummer	BE33 0353 7600 1646 - BIC GEBABEBB
Op naam van	Oudstudentenbond VUB vzw
Mededeling	Lidgeld 2019 + naam + (eventueel) naam partner

- Ingenieurs zijn automatisch lid van **BrEA**.
- Apothekers zijn automatisch lid van **OSAB**.
- Alumni uit de faculteit LW zijn automatisch lid van **L&W-alumni**.

Wens je jouw lidgeld jaarlijks te betalen via **domiciliëring**? Geef ons dan een seintje via info@osb.be en we bezorgen je de nodige documenten.

Je kan ook een gift doen aan de OSB

Met een gift verwerf je dezelfde rechten als een effectief lid. Hiervoor kan je een fiscaal attest krijgen, waardoor je een **belastingsvoordeel van 45%** hebt. Een gift is enkel mogelijk voor één persoon voor één jaar (geen domiciliëring) en bedraagt minstens **50 euro**.

Rekeningnummer	BE51 0013 6779 3562 - BIC GEBABEBB
Op naam van	Steunfonds VUB-OSB
Exacte mededeling	GIFT78638 STEUNFONDS OSB VUB + naam en voornaam

Nog vragen of op zoek naar extra informatie?

Neem contact op met het OSB-secretariaat via info@osb.be of 02 644 64 60.



VRIJDAG 18 OKTOBER 2019

G_a**L**
B_a

50 jaar

VUB



Wij zijn er voor jou!

Bij deMens.nu staat de mens centraal. En mensen willen verbonden zijn met elkaar. Daarom vind je overal in Vlaanderen en Brussel een huisvandeMens in je buurt.

In een huisvandeMens kan je terecht voor:

Informatie

Levensbeschouwelijke onderwerpen, vrijzinnig humanisme en zijn waarden, ethische en maatschappelijke thema's zoals euthanasie, abortus, mensenrechten, ...

Vrijzinnig humanistische plechtigheden

Geboorte, huwelijk of relatieviering, overlijden of afscheid, ...

Gesprekken levensvragen en zelfbeschikking

Ook omtrent levensbeschouwing en zingeving. Vanaf 16 jaar.

Waardig levenseinde

Informatie over euthanasie, patiëntenrechten, palliatieve zorg ... of hulp bij het opstellen van een wilsverklaring.

Gemeenschapsvorming

Informatie over initiatieven en activiteiten van de lokale vrijzinnig humanistische verenigingen en ontmoetingscentra.

Aan de slag als vrijwilliger

Wij zorgen voor begeleiding en geven je alle kansen.



WIJ ZITTEN IN'T NIEUW!

VRIJZINNIG BRUSSEL.BE

Activiteiten hvdm Aanvraag doen Menu

Vrijzinnig Brussel

- We zijn er voor jou**
Wij willen jou inspireren en ondersteunen op de belangrijke momenten van jouw leven. Ook als organisatie kun je beroep doen op onze dienstverlening. →
- Zelf meedoen**
Het hele jaar door organiseren we allerlei boeiende activiteiten en evenementen. Wist je trouwens dat je ook zelf een vrijzinnige ceremonie kunt leiden? →
- Wie zijn wij?**
Vrijzinnig Brussel is dé online plek waar je alle vrijzinnig humanistische diensten kunt aanvragen binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. →